

GLASILO MREŽE ANARHISTA
ZA DIFUZIJU KULTURE OTPORA I SOLIDARNOSTI

Društvo otpora

8. broj, veljača 2018.

Predstavljamo vam pamflet *Istarski anarhisti - Radnički pokret i Španjolski građanski rat*, tekst *Obrambeni komiteti CNT-a za rubriku Anarhistička strategija*, tekstove za *Protunacionalističku i Anti-parlamentarnu kampanju*, izvještaje o anarhističkim intervencijama Mreže u 2017. i 2018. godini, te osvrt za 10 godina postojanja naše Mreže kroz poziv na izložbu fotografija i plesnjak u Puli...

masari.noblogs.org / masais.noblogs.org

Istarski anarhisti - Radnički pokret i Španjolski građanski rat

Predstavljamo vam najnoviji pamflet u izdanju Mreže anarhista u biblioteci *Naša povijest*. Pamflet je proizvod istraživanja o djelovanju anarhista u Istri krajem 19. i početkom 20. st. Također, istraživanje se proteže i na njihovo internacionalno djelovanje, zahvaljujući prisilnoj emigraciji zbog političkih progona, odlaska "trbuhom za kruhom", ali i zbog spašavanja žive glave, koje seže do 1970-ih.

Istarski anarhisti

Radnički pokret i Španjolski građanski rat

masari.noblogs.org / masais.noblogs.org
veljača, 2018.

S vraćanjem popularnosti anarhizma među širu populaciju zbog aktivnog sudjelovanja anarhista u socijalnim pokretima diljem planete, koji se protive devastirajućoj politici vladajućih sa svojim socijalnim rezovima i uništavanjem eko-sustava, ali zbog i pada SSSR-a 90-ih čime različite radikalno lijeve grupacije opet otkrivaju anarhizam, osjećamo dužnost podsjetiti sebe, pa i druge kako anarhizam nije nova pojавa, te da je on dio radničkog i socijalističkog naslijeđa s prošlošću koju polako otkrivamo u djelovanju istarskih radnika i njihovih organizacija.

U pamfletu možete pročitati kako je anarhističko učenje našlo svoj put prema Istri i svoje protagoniste u istarskim radnicima, koji su u uvjetima neimaštine i teškog fizičkog rada našli volje i vremena da zamišljaju drugačije uređen svijet i da se bore za njega u Istri, Argentini, Francuskoj, Americi, pa i u Španjolskom građanskom ratu u

redovima anarhističkih organizacija CNT-FAI (Kolona Durruti, Kolona Ascaso, Kolona Rosselli, Kolona Zemlja i Sloboda) i talijanskom pokretu otpora fašizmu (Brigade Malatesta i Pisacane).

Ovo istraživanje i pamflet su posvećeni svim anarhistima koji su djelovali na ovim prostorima, s nadom i voljom da će anarhističko djelovanje održati kontinuitet i pronaći svoj put do ljudi koji se u njemu prepoznaju i nastavljaju borbu za slobodno, ravnopravno i samoupravno društvo sutrašnjice.

***

Zaokružili smo 100 godina djelovanja istarskih anarhisti, od popularnosti među radnicima od 1870-ih i „slijevanja“ anarhističkih ideja iz Italije i Švicarske u Istru, do praćenja anarhista koji internacionalno djeluju do svoje smrti 1970-ih, poput Nikole Turčinovića.

Po priznanju tajnih policija tog vremena, radnici Istre su bili skloniji „talijanskom tipu“ radničkog organiziranja, nego njemačkom, što znači kako je anarhistička struja radničkog pokreta u Istri bila popularna.

No, da ne bi sve „zasluge“ preuzele talijanski anarhisti, koji svoju „bazu“ maju još od Bakunjinovog osnivanja Bratstva 1856. u Napulju i djelovanja poznatog Errica Malatesta, istarski anarhisti su stvorili generacije anarhističkih militanata koji su djelovali u radničkom pokretu u Istri, Trstu i Rijeci, suprotstavljali se teroru talijanskih fašista, pa sve do internacionalnog djelovanja u Francuskoj, Argentini, Španjolskoj i Italiji.

Da su uživali veliko povjerenje internacionalnog anarhističkog pokreta govore odgovorne pozicije, koje su zauzimali po pristizanju u inozemne anarhističke organizacije i revolucionarne situacije kao što su bile španjolski građanski rat i talijanski pokret otpora. Anarhizam ima bogatu prošlost i kontinuitet na ovim prostorima, unatoč zataškavanju različitih vlasti.

Režimi se mijenjaju - anarhizam u Istri ostaje!

I regimi cambiano - l'anarchismo in Istria rimane!

***

Cijeli pamflet preuzmite i čitajte
na našim stranicama:

<https://masari.noblogs.org/izdavastvo/>

Anarhistička strategija kontra-moć

Kontra-moć je skup društvenih institucija koje se protive državi i kapitalu: od samoupravnih zajednica (grupa, skvotova, kvartova i širih zajednica) do borbenih sindikata i radničkih, pobunjeničkih straža (Crne garde u Rusiji i Ukrajini 1917., Obrambeni komiteti CNT-a 1930-ih, YPG, antifašističke patrole anarhista u Grčkoj danas).

Ova rubrika će vas povremeno upoznavati s dijelovima društvenih institucija koje su anarhisti gradili kroz prošlost, koje su izgrađene danas i koje želimo prilagoditi za budućnost.

Obrambeni komiteti CNT-a (Španjolska 1917. - 1938.)

Obrambeni komiteti (Comités de Defensa) kao obavještajno-borbene grupe su proširenje zaštite radnika za vrijeme *pistolerisma* (1919.-1923.), perioda kada su poslodavci plaćali kriminalcima da ubijaju istaknutije sindikaliste Nacionalne konfederacije rada (CNT). Postojala je potreba za čuvanjem radničkih prosvjeda i štrajkova od strane dobrovoljaca iz CNT-a i *Iberijske anarhističke federacije* (FAI). Kadrovi se 1930-ih formaliziraju, pa se nezaposleni članovi CNT-a na rotacijskoj bazi uzimaju u obrambene kadrove kako bi imali primanja i kako bi što više radnika upoznali sa samoobranom. Te skupine su bile pod krilom CNT-a, od kuda su dobivali finančije, ljudstvo i okvire djelovanja.

Obrambeni komiteti su sudjelovali i u organiziranju otpora evikcijama radnika, finansijski su podržavali obitelji radnika u vremenima bolesti i nezaposlenosti, te bi sprječavali

špekuliranje i umjetno podizanje cijena namirnica od strane trgovaca. Ono što ih je činilo organskim revolucionarima je njihovo podrijetlo, obrambeni komiteti su bili raspoređeni po kvartovima, pa bi članove pojedinog kvarta sačinjavali radnici koji su tamo živjeli i najbolje poznавali društvene prilike svog okruženja.

Upravo su obrambeni komiteti bili noseća struktura koja se suprotstavila fašističkom vojnemu puču 1936. u Barceloni i odnijela privremenu pobjedu nad nacionalistima. U tom trenutku postaju grupe koje paralelno brinu o formiranju vojnih anarhističkih kolona i slanju militanata na front, te o opskrbljivanju narodnih kuhinja, formiranju bolnica, škola i kulturnih centara. Na taj način otkrivamo modus rada u kojem obrambeni komiteti moraju biti sposobni mobilizirati sekundarne grupe, koje su pak u stanju mobilizirati cijelu populaciju u slučaju ustanka radnika.

Svaka kvartovska grupa bila je organizirana u šestorkama, od kojih je tajnik bio zadužen za komunikaciju s drugim grupama, stvaranje novih grupa te izvještaje, drugi militant je bio zadužen za praćenje ljudi u kvartu koji su bili opasnost za CNT, treći za zgrade u kojima se nalaze neprijateljski raspoložene institucije, četvrti je morao biti upoznat s lokacijama od strateške i taktičke važnosti poput mostova, podzemnih tunela, cesta, dvorišta, pomoćnih izlaza iz zgrada itd. za potrebe ulične borbe, peti je bio zadužen za promatranje javnih usluga poput rasvjete, vode, garaža, transportne rute i njihovu ranjivost na sabotaže, te šesti koji je zadužen za lokacije s kojih se mogu nabaviti resursi (skladišta oružja i namirnica) za borbe, ustanke i revoluciju.

Anarhistička strategija

strategy στρατηγική
stratégie estrategia

nasuprot parlamentarnim i nevladnim rješenjima
je izgrađivati revolucionarnu kontra-moć

Anarhisti i parlamentarna ljevica (MASA-FAO-IAF)

Ovi redovi nastaju kao reakcija na parlamentarne lijeve političke partije u Hrvatskoj koje pokušavaju anarhizam i anarhiste prikazati kao „akcijski dodatak“ svojim „ozbilnjim politikama“. Kao vrijedne terenske radnike koji trebaju parlamentarnu partiju kada treba definirati političke ciljeve, taktike i strategiju.

S druge strane redovi nastaju da kao anarhisti budemo vidljiva, konzistentna i jasna opcija koja je raskrstila s parlamentarnim ljevičarima i desničarima, političarima, strankama i partijama. Time nastavljujući i potičući atmosferu među ljudima svih profila koji gube vjeru u državna rješenja i sudjeluju u studentskim i radničkim okupacijama i štrajkovima, nestranačkim „građanskim inicijativama“, prosvjedima koji izlaze iz legalnih okvira, čime se priprema teren za oblik otpora koji se oslanja na vjeru u samoorganizaciju, direktno djelovanje, međusobnu pomoć i solidarnost.

Ljevičar - plakat anarhista iz Španjolske revolucije

Premda kao anarhisti dijelimo vrijednosti s ljevičarima koji su za pravednije, slobodnije i ravnopravnije društvo prema radnicima, moramo jasno podvući što nas od njih razlikuje. Kada kažemo parlamentarni ljevičari mislimo na grupu ljudi koja želi parlamentarnim izborima osvojiti državnu vlast i imati pod svojom kontrolom državne institucije (poput škola, zatvora, banaka, policije, vojske, bolnica itd.). Tu se ne razlikuju puno od drugih političkih opcija koje pretendiraju na vlast i zanima ih da im na izborima date svoj glas, a kako bi ih dobili moraju znati pragmatično i oportunistički svakome obećati po nešto.

Anarhisti s druge strane ne obećavaju ništa nikome i ne smatraju parlamentarne izbore na bilo kojoj razini političkom arenom, već političku borbu vode na ulicama, radnim mjestima i u zajednicama. To je iz razloga jer konzultirajući povijest i aktualne borbe vidimo kako se institucijama vlasti, šefovima i političarima, zahtjevi potlačenih nameću kolektivnim otporom izvana. Na isti način kako radnika na disciplinu i rad prisiljava strah od otkaza, gladi i gubitka krova nad glavom, tako šefa, direktora, gradonačelnika ili ministra na ustupke prema organiziranim seljacima, radnicima, studentima ili bilo kojoj drugoj ugroženoj društvenoj skupini, prisiljava strah od gubitka popularnosti, profita, imovine i na kraju vlastite sigurnosti.

Ljevičari tvrde kako žele i mogu iskoristiti državne institucije, uključujući i medije za blagostanje svih, ako im se da na raspolaganje državni novac. Anarhisti s druge strane grade svoje institucije vlastitim naporom (socijalne centre, skvotove, radijske postaje, izdavaštva, internetske stranice, škole, sportske, kulturne i solidarne projekte, sindikate itd.) izgrađujući drugačiji svijet odmah, bez da čekaju dolazak na vlast i u medije, finansijsku injekciju nekog državnog ili nevladinog fonda. Takvim pristupom jačajući društvo i podsjećajući ga kako je starije od crkve, države, stranaka, nevladinih udruga i kako raspolaze alatima jačim i efikasnijim od bilo koje državne politike.

Ovime ne želimo pozivati na razdor među ljudima koji su dio naše klase i koji žive od svoga rada ne izrabljujući druge, već želimo naše prijedloge i vrijednosti učiniti jasnim u društvu kojeg mijenjamo svojim primjerom. Želimo doprijeti do onih koji će zbog svoje naivnosti biti samo kotačić u mašini koja je željna vlasti i kontrole, umjesto da se razvijaju kao individue i kolektiv koji bolje razumije svijet oko sebe i može ga mijenjati. Ono što nas čini anarhistima nije puka direktna akcija, već i vjera da je društvo slobodnije, ravnopravnije i efikasnije izvan državnih i kapitalističkih okvira, funkcionirajući bez prisile prema vlastitim članovima, samoupravljajući svoje aktivnosti, bile one radničke, intelektualne, umjetničke ili znanstvene, bez nadzora, kontrole i cenzure nekog višeg autoriteta do dogovora vlastitih kolektiva, pojedinaca i zdravog razuma.

Anti-parlamentarna kampanja

Mreža anarhistika (MASA)
Federacija za anarhističko organiziranje (FAO)
Internacionalna anarhističkih federacija (IAF)

Zašto nacionalisti, „neovisnost“ i zahtjevi za lustracijom nisu od pomoći običnom puku?

Gоворили су нам како ће наступити рај на земљи за Хрвате када „добију“ своју државу. Пошто nije наступio за većinu, problem se među nacionalistima detektirao u državnicima i političarima koji su služili u bivšoj državi i koji su odgovorni za sve naše današnje probleme, ne zbog toga jer su pohlepni, lažljivi i nemilosrdni političari, nego jer nisu političari samo s „hrvatskim stažom“ i „pedigreom“. Pošto imamo poznanike i potencijalne suradnike čak i među desničarima, stalo nam je razbijati mitove koji zamagljuju uzroke problema i ne vode ravnopravnjem i slobodnjem životu za sve nas.

Prvi mit je kako je moguće imati „neovisnu“ državu i kako je odgovor na stoljetne težnje naroda u nacionalnoj državi. Nitko od nas ne postoji u socijalnom vakuumu, pa tako niti jedna država. Raspadom i rušenjem Jugoslavije nije nastao balončić kojeg se moglo jednostavno ispuniti čime god smo htjeli, nego je nastala država koje je ovisna i obavezana međunarodnim ugovorima prema drugim moćnjim elementima u svijetu gospodarstva i politike. Nije nam jasno kako se može imati protivan stav prema „velikosrpskom gazdi“, a da nam pritom ne smeta američki, vatikanski i bankarski gazda. Dosljednost je unatoč lažljivom svijetu politike i dalje ljudska vrijednost, stoga ili nam smetaju sve gazde koji se upliču u život naroda – stav koji rado branimo i koji ćemo braniti – ili biramo između različitih gazdi što nas ne udaljava od problema u kojima se nalazimo, jer ovisimo o milosti moćnika. Ako hipotetski probamo zamisliti i „neovisnu“ državu, ona nikada nije neutralna. U svakoj državi postoji raslojenost ljudi na različite klase i društvene slojeve, a nadamo se da je bjelodano koju klasu i društvene slojeve država u kojoj živimo štiti.

Drugi mit je kako postoji čarobno „hrvatsko odijelo“ za političare, pa se na lustraciju gleda kao rješenje za naše društvene probleme. Ako izaberemo hrvatske političare koji nisu služili u bivšoj državi, to bi značilo da će oni nekako izbjegći željeznoj logici vlasti da je se žele dokopati i što duže ostati tamo.

Zemlje i koje su provele lustraciju (npr. Poljska), ne pokazuju smanjenje korupcije ili podizanje životnog standarda za populaciju, a mladi i dalje masovno emigriraju u potrazi za boljim životom. Ako smo išta mogli naučiti u „samostalnosti“ je da smjene političara ne donose boljšitak narodu. Zašto zahtjev za lustracijom ne bi proširili na političarski zanat kao takav? Zašto bi nam smetali samo političari iz bivših režima, zašto ne bi s „debelim“ razlozima zahtjevali da ih nema uopće. Nije li zahtjev da ljudi sami donose odluke za svoje zajednice, gradove, regije veći izraz povjerenja u „svoj narod“ nego zahtjev za „hrvatskim političarima“? Lustracija nije dovoljna, političari su problem sam po sebi.

Sad će „politički realisti“ reći, pa dobro koji ku*ac vi anarhisti hoćete? Smeta vam država, smetaju vam političari. Koja je vaša alternativa? Vrlo jednostavno možemo odgovoriti; umjesto da jačamo državu koja nas tretira kao zla mačeha, radije jačajmo svoje redove – jačajmo zajednice iz kojih dolazimo koje se bore s problemom nezaposlenosti, neimaštine, dugova, ovrha, deložacija, odlaska „trbuhom za kruhom“ u inostranstvo, privatizacije javnih dobara, jačajmo radne kolektive u kojima radimo, te koji imaju problema s neisplatama plaća, lošim radnim uvjetima, bahatim poslodavcima, na kraju jačajmo sebe, svoj intelekt, zdravlje i samoinicijativu koju su nam ukrali političari i stranke i stvorili od nas pasivno, apatično i priglupo biračko tijelo. Vjerujemo da ćemo na pitanje na koje načine to provesti, biti pritisnuti prilikama u društvu da zajedno to otkrijemo.

DRŽAVE NISU NEUTRALNE
UVIJEK ŠTITE PRIVILEGIRANE

***

LUSTRACIJE NISU DOVOLJNE
POLITIČARI SU PROBLEM SAM PO SEBI

Mreža anarhista
Protunacionalistička kampanja

Intervencija za sigurnije susjedstvo

U Puli je početkom srpnja 2017. održana javna intervencija "za sigurnije susjedstvo", postavljenjem transparenta, dijeljenjem letaka po kvartu, te noćnom patrolom, kako bi s anarhističkih pozicija ukazali na problem anti-društvenog ponašanja od mikro do makro razine u društvu. Od sitnih kriminalaca tzv. kokošara koji kradu bakama torbice, susjedima bicikle, time uništavajući međusobnu solidarnost i povjerenje susjeda iz radničkih kvartova i omogućujući policiji izgovor da češće zalazi u njih, do tajkuna koji su nam ili pokušavaju ukrasti živote.

***

Jasno je kako živimo u društvu gdje je pravilo da tajkuni i političari (koje drže na kratkom vodcu) žive na teret nas ostalih koji živimo od svog rada. Razumijemo i kako mladi nemaju bolje uzore od ljudi koji su pokrali ovo društvo zbog vlastite pohlepe, ali i gluposti nas ostalih koji to dopuštamo. Poznate gazde žive na račun svojih radnika, njihove vile i skupi auti plaćeni su neisplaćenim plaćama radnika. No, to nije razlog da bi trebali i da hoćemo takvo ponašanje tolerirati među sobom. Kada kažemo „među sobom“ mislimo na socijalnu pozadinu iz koje dolazimo, na našu klasu i naše kvartove.

Ako se suprotstavimo ljudima koji su sposobni sitnim krađama prehranjivati sebe na račun sebi sličnih susjeda koji dolaze iz iste socijalne pozicije (radnici, nezaposleni i sirotinja) smatramo da ćemo lakše pokazati kako postoji još veći problem od sitnih kriminalaca tzv. kokošara. Govorimo o današnjem društvenom uređenju koji se bazira na kriminalu, koje institucijama policije i pravosuđa, sabora i Vlade, izlazi u susret velikim

kriminalcima koji nisu ukrali bicikl, torbicu, novčanik, već tvornicu, naše mirovine i našu budućnost. Ako ljudi nauče reagirati solidarno na probleme među sobom, vjerujemo da će s vremenom moći na sličan način reagirati prema političkom i gospodarskom kriminalu.

Također, mi smo oni koji želimo manje policije u našim kvartovima, a da bi to postignuli moramo stvoriti atmosferu gdje se osjećamo sigurnima među svojim susjedima. Neki smatraju da je policija „štit građana“, da su tu zbog naše „sigurnosti i povjerenja“, no mi smatramo kako je policija tu zbog održavanja socijalnog poretka. Istog onog poretka koji omogućava manjini da živi na račun većine, da ljudi koji nemaju nikakvog obraza i koji su izgradili svoje imperije na znoju i krvi radnika budu moralne vertikale društva.

Na isti način kako je policija uglavnom nesposobna pronaći vaš ukradeni bicikl, novčanik ili nešto treće, tako su nesposobni, odnosno nevoljni, zatvoriti ljudi koji su svoje vile i skupe aute kupili krađom nas ostalih. Moramo pronaći alternativu. Mi smatramo da ona tiho leži među nama, u našim kvartovima, našim zgradama, samo je treba probuditi i ohrabriti primjerima i upornošću. Da na kraju priče više vjerujemo u sebe i međusobnu solidarnost nego u politički sustav sa svim njegovim institucijama.

SNAŽNE ZAJEDNICE POLICIJU ČINE SUVIŠNOM

***

(Tekst letka dijeljenog u kvartu,
Mornarički park)

Tko novce ljubi, nikad ih dosta nema

Kao minimalna reakcija na poklanjanje 19,7 milijuna kuna vrijedne austrougarske Ville Idole, od strane hrvatske Vlade Porečko-pulskoj biskupiji, u kolovozu 2017. postavili smo 6-metarski transparent na samu vilu na kojem piše citat iz Biblije; "Tko novce ljubi, nikad ih dosta nema" (propovjednik 5,9).

Crkva je majka države i kao takva hijerarhijska i patrijarhalna institucija koja stoljećima živi na temelju ljudskog neznanja i straha.

Za deklerikalizaciju društva!

(Pula, Hrvatska)

***

"Kad je već nama ne žele dati, bolje da pripadne crkvi nego da se u njoj okupljaju narkomani – tim je riječima pulski gradonačelnik Boris Miletić komentirao odluku Vlade kojom se austrougarska vila Idola, s pripadajućim zemljištem, dodjeljuje Porečko-pulskoj biskupiji. Objekt vrijedan 20 milijuna kuna tako je jednim potpisom prešao iz državnog (vilom je upravlja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje) u crkveno vlasništvo (biskupija će tamo smjestiti svoje urede), što bi javnosti ostalo prešućeno da novinarka portala Forum.tm Veronika Rešković

nije vrijedno prokopala papire s maratonske kninske sjednice. Cijena? Prava sitnica! Odnosno manje od sitnice. Nula kuna! Toliko je Vlada procijenila vrijednost zemljišta i građevine od 5016 četvornih metara, koja je desetljećima Puležanima bila prva adresa za ostvarivanje socijalnih prava. Zgrada sa zavidnim pogledom na more zapuštena je nekoliko godina. Grad Pula i Istarska županija tražili su od države da im se prenese u vlasništvo kako bi je obnovili putem EU fondova i stavili u turističke svrhe, ali nisu naišli na razumijevanje. Negdje u tišini odvijali su se drugi, uspješniji pregovori, pa je odlučeno da pripadne Katoličkoj crkvi, kojoj nikada nije pripadala, i da se njezina vrijednost uračuna u naknadu za oduzeta dobra po Ugovoru zaključenom između Svetе Stolice i Republike Hrvatske. HZMO je imao svoje planove sa zgradom žečeći je zamijeniti za prikladniji prostor, ali Plenković je odlučio drukčije, što je Mrežu anarhistu izazvalo da nakon Vladine odluke na vili Idoli istakne šestometarski transparent s citatom iz Biblije: 'Tko novce ljubi, nikad ih dosta nema'. Ako su citiranjem knjige Propovjednika ciljali na nezasitnost, nisu pogriješili, s obzirom na to da je u svibnju isti taj Plenković istoj toj Crkvi darovao palaču smještenu na splitskom Peristilu. Vrijednost 13,1 milijun kuna."

Za Novosti napisao Goran Borković

Protiv poreza (uzeli ste nam već i previše)

Odlučili smo uzeti udjela u protestu protiv dodatnih državnih nameta 28.9.2017. u Puli, jer smo prepoznali građansku inicijativu koja je nestranački i samoorganizirano odlučila reći vlastima "dosta" i kao takva bila plodno tlo za naše djelovanje. U nastavku je tekst letka i nekoliko fotografija s anarhističke intervencije s transparentom, letcima, zastavama, uzvikivanjem parola.

Podsjetimo se, isti protest se održao i u Rijeci prije ovog, na kojem smo također podijelili letke i time osigurali povratak na ulice i među socijalne pokrete, koji nastaju kao reakcija na socijalne rezove koje provodi vlast, favorizirajući bogate, na štetu nas ostalih.

***

Vladajući poreze ne koriste kako bi podignuli standard života za većinu populacije Hrvatske, poboljšavajući javne usluge, već kako bi otplaćivali dugove koje su stvorili tajkuni i kako bi proširili i osigurali nove privilegije političara za koje vjerujemo da ne moramo objašnjavati koliko su štetni iz kojeg god tabora dolazili.

Iz tog razloga protivimo se svakom novom nametu kojeg uvodi država i unatoč tome što neki vjeruju kako će ovim porezom država uzeti bogatima kako bi siromašniji bolje živjeli, mi se ne zavaravamo takvim iluzijama jer znamo da država štiti bogate i moćne, stvarajući privid kako nas sve jednakotretira.

(iz letka dijeljenog na protestu)

"Putem poreza čija se težina ne osjeća odmah, vladajuća klika, to jest država, ne prestaje širiti svoje potrebe i odnosi se prema narodu kao s osvojenom rasom."

(Suvremena država, Porez - sredstvo stvaranja državne moći, Petar Kropotkin)

Ne damo Uljanik, ne damo Pulu!

Podržali smo prosvjed 15.02.2018. u Puli "Ne damo Uljanik, ne damo Pulu" u organizaciji istoimene inicijative, transparentom i sa 100-tinjak podijeljenih letaka. Od starih znanaca posebno nam je draga bilo vidjeti Regionalni industrijski sindikat i Zbor Praksu kako pjeva. Okupilo se između 200 i 300 ljudi, a inicijativa je dobila podršku i dolaskom sindikalista i radnika iz Slovenije.

***

Pasivni i nepovjerljivi jedni prema drugima u našim zajednicama i na radnim mjestima omogućujemo vlastodršcima da donose odluke mimo nas. Vodeći se profitom, interesima pojedinaca i pohlepom, vlastodršci donose odluke na štetu većine - pogodujući biznismenima pritom nama ostalima snižavajući kvalitetu života, prava i slobode.

Situacija u brodogradilištu Uljanik podsjeća i na ostatak društva, međusobno podijeljeni, bez postojanja kolektiva u kojem se mogu susretati kao ravnopravni sudionici te koji služi za slobodan protok informacija, međusobnu podršku i mobilizaciju - radnici su prepuni na milost i nemilost sindikalnih birokrata, koji su preuzezeli ulogu političara na radnim mjestima, štiteći uprave i pasivizirajući radnike.

Pošto vidimo u kojem smjeru društvo ide ako se

prepušta pasivnosti i da oni najgori među nama koriste situaciju kako bi što više ugrabili, svjesno smo dio društvene tendencije koja želi vratiti živost, znatiželju, kritičnost, otpor i solidarnost među ljudi.

Imamo pravo utjecati na smjer društva i biti uvjereni kako gospodarsko-politička elita ne misli na potrebe cijele populacije, nego samo onih čiji se glas čuje zbog količine novaca na računu i umreženosti privatnih interesa. Imamo pravo intervenirati kada mislimo da naše zajednice i radna mjesta mogu biti bolje upregnuta nego kao turistička destinacija za elitnu klijentelu na periferiji Europske unije.

(iz teksta letka dijeljenog na prosvjedu)

***

"Dokapitalizacija i restrukturiranje nemaju alternativu, iako će to značiti smanjenje broja radnika brodogradilišta sa 4000 na 2900. Restrukturiranjem se planira otpustiti 1100 radnika, i to 750 u Puli i 350 u Rijeci", za TV Istru izjavio je Gianni Rossanda. Plan je cijeli zaljev prenamijeniti za turizam, a "kvalificirani brodograđevni radnici i kvalitetna inženjerska nadgradnja i nadalje će biti okosnica potrebna za gradnju manjeg broja visokosofisticiranih plovila odnosno jaružala, polagača kabela i kruzera" poručili su iz Uprave brodogradilišta.

Izložba i fešta povodom 10 godina Mreže anarhista

Pozivamo vas na multimedijalni događaj „Društvo otpora“ povodom 10 godina postojanja Mreže anarhista.

U sklopu događaja moći ćete pogledati izložbu fotografija na temu društvenog otpora uglavnom se fokusirajući na aktivnosti od 2008. godine do danas u Puli i Rijeci (istovremeno "izlažući" iskustva raznih uličnih prosvjeda, radničkih štrajkova, studentskih okupacija fakulteta i ostalih akcija) te zaplesati na ritmove Foreigners Everywherea, te gosta iz Zagreba, Prancing D-a. Tijekom trajanja programa na dva platna projicirat će se anarhistički filmovi kao i materijali nastali na već spomenutim akcijama.

Obilježavanje desetljeća postojanja Mreže (anarhosindikalista 2008 - 2013, anarhista 2013 - 2018) rezultat je naše želje da se obilježi kontinuirano djelovanje u opuštenoj, ali i korisnoj atmosferi kako bi olakšali daljnja djelovanja, širenje suradnje i anarhistički utjecaj u društvu.

Program:

20h - Otvorenje izložbe fotografija na temu društvenog otpora od 2008. do danas u Puli i Rijeci (ulični prosvjedi, radnički štrajkovi, studentska okupacija fakulteta i drugih akcija)
22h - Foreigners Everywhere - AV (audio-video Anarho Dub - Digital Dub) & Prancing D (Dub Punk - Roots Dub Riddim)

MASA 2008 2018

Prijateljstva, suradništva, poznanstva, ljubavi, kritike, sukobi, sve je to što nas je dovelo da danas stojimo na iskustvima koje smo sakupili kroz pobjede i poraze, ulične prosvjede, radničke štrajkove, studentske blokade i okupacije fakulteta, smjene i rušenja Vlada, antiparlamentarnu, protunacionalističku i kampanju protiv EU, privođenja, fizičke napade policije, prekršajne i kaznene progone.

Anarhistička opcija je vidljiva u društvu, ponekad više, ponekad manje, ali smo konzistentno prisutni, aktivni i dosljedni.

★ 2008.-2018. ★

Facebook event // Društvo otpora: 10 godina Mreže anarhista (Klub Kotač)

**10 DRUŠTVO
OTPORA
GODINA
MREŽE**

**PETAK 23.02.2018.
KLUB KOTAČ
DC ROJC / PULA**

**20-22H
IZLOŽBA FOTOGRAFIJA
22-04H
FOREIGNERS EVERYWHERE
& PRANCING D**